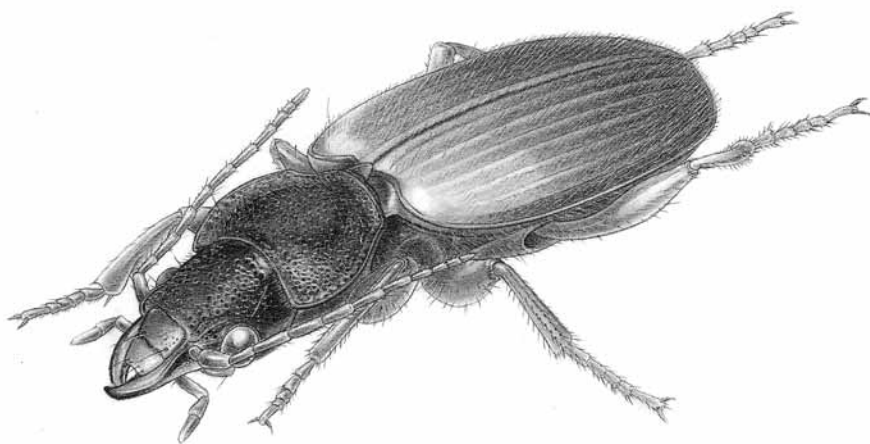

Figuur 262
Cymindis macularis.

GENUS CYMINDIS
soorten 372-375

Middelgrote tot vrij grote (6,5-17 mm) langwerpige soorten met gele, geelbruine of zwartbruine dekschilden met een gele tekening.

Areaal

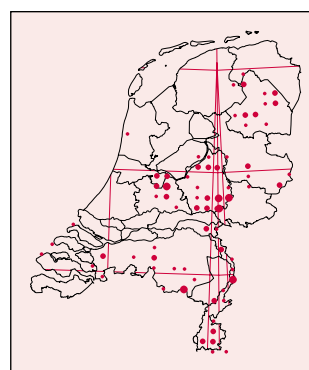
Het genus telt meer dan 200 soorten, vooral in de warmere delen van het Holarctisch gebied (BALL 1960, KM). In het Palearctisch gebied komen meer dan 120 soorten voor, waarvan ca. 50 in Europa, veelal in het Mediterrane gebied (TURIN 1981). In Nederland zijn vier soorten aangetroffen (fig. 263).

Oecologie

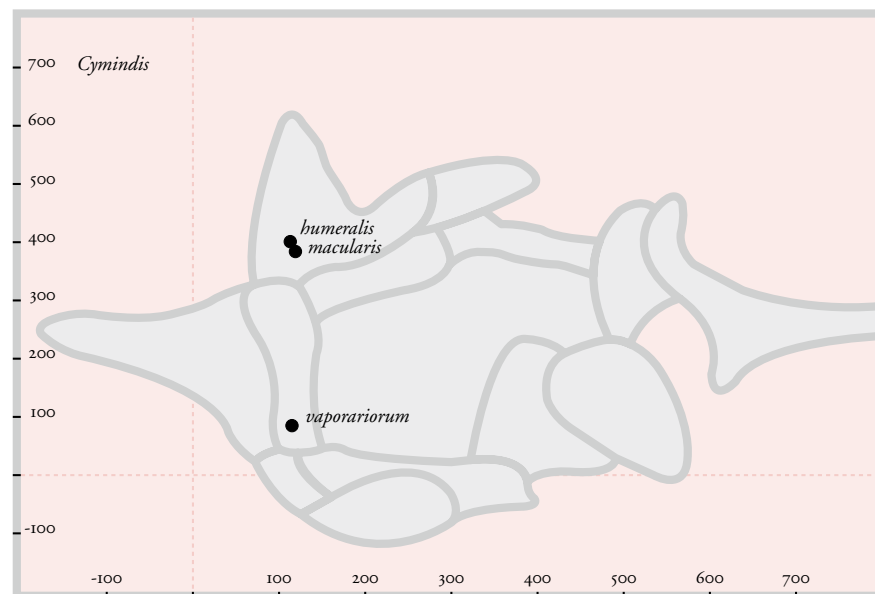
Cymindis-soorten bewonen droge, open terreintypen, zoals schrale graslanden en heiden; ordinatie fig. 264.

Biologie

Waarschijnlijk zowel dag- als nachtactief. Voortplanting in de (na-)zomer en de herfst. Waarschijnlijk vrij slechte verbreiders, maar van enkele soorten zijn (sporadische) vlieg-waarnemingen bekend.

Figuur 263
Ordinatie aantal soorten per hok, 3 klassen (1-3 soorten).

Taxonomie

Twaalf Midden-Europese soorten zijn opgenomen in de tabel van Freude et al. (1976).

372 *Cymindis axillaris*

Areaal

West-Palearctische soort. In Europa noordelijk tot Zuid-Engeland en Nederland. Vanaf het Mediterrane gebied, inclusief Noord-Afrika, naar het oosten tot West-Azië. **Areaalkarakteristiek:** 4, Nederland: marginaal.

Voorkomen

De Nederlandse vangsten komen uit het zuiden van het land, van Zeeland en Zuid-Limburg en markeren mede de noordgrens van het areaal van deze soort (ZIE OOK BRAKMAN 1940). De meest recente vangst komt van Goeree (1977) (HJK). Op de Britse Eilanden zeer plaatselijk en beperkt tot het zuiden en oosten van Engeland (East Anglia), noordelijk tot de Humber; verder slechts één oude waarneming uit Wales (LUFF 1998). In Groot-Brittannië op de waarschuwingslijst (HYMAN 1992). Niet in Denemarken en Fennoscandia. In Duitsland noordelijk tot het Rheinland, niet in Schleswig-Holstein, Mecklenburg-Vorpommern, Berlijn, Niedersachsen en Westfalen; in Sachsen, Thüringen, Bayern en Baden-Württemberg op de Rode Lijst (TRAUTNER & MÜLLER-MOTZFELD 1995). Horion (1941) noemde hem plaatselijk niet zeldzaam in warme gebieden in het zuidwesten en zuiden. Van Westfalen slechts één oude en bovendien twijfelachtige vangst (ASSMANN & STARKE 1990). In Midden-Europa o.a. algemeen in de Elzas; in Zwitserland zeer zeldzaam in de warme gebieden tussen Genève en Basel en in Tessin, iets algemener in Wallis (MARGGI 1992). In België alleen verspreid in het oosten van het land, maar recent slechts in twee 10x10 km-hokken aan de zuidgrens van het gebied (DESENDER 1986). In Vlaanderen uitgestorven (DESENDER ET AL. 1995).

Status: in Nederland en België is het aantal waarnemingen sterk achteruitgegaan (DESENDER & TURIN 1986, 1989).

Oecologie

Zeer thermofiel. In het noorden van het verspreidingsgebied vooral op warme droge hellingen. Op de Britse Eilanden vooral op kalkbodem, maar daartoe niet beperkt, ook op zandige heiden (LINDROTH 1974, LUFF 1998). Hyman (1992) noemde vooral ook plekken met vastliggende grindbanken, bijvoorbeeld aan de kust. Belangrijk schijnt een open, mozaïekachtige vegetatie te zijn, bijvoorbeeld met struikheide (*Calluna vulgaris*) en grassen, of grasland aan de kust (ASSMANN & STARKE 1990, HYMAN 1992). Hij blijkt cultuurland te mijden. In Midden-Europa vooral in het heuvelland en het montane gebied tot ca. 1000 m (BURMEISTER 1939, MARGGI 1992).

Vangpotten. Geen vangsten.

Biologie

Volgens Thiele (1977) nachtactief, maar volgens Burmeister (1939) ook dagactief. Assmann & Starke (1990) zagen een copula (in Burgenland) in begin september en concludeerden dat de voortplanting in de herfst moet plaatsvinden. Dit is in overeenstemming met de melding van verse dieren in juni (MARGGI 1992), maar Marggi vond in Zwitserland ook

overwinterende adulten en Luff (1998) veronderstelt voorjaarsvoortplanting. De verdeling over het jaar van de vangsten uit Nederland pleit echter eveneens voor herfstvoortplanting. De soort is waarschijnlijk carnivoor (HYMAN 1992). De larve is opgenomen in de tabel van Arndt (1991).

Dispersie: macropteer volgens Desender (1986) en Luff (1998). De door Assmann & Starke (1990) onderzochte dieren uit Zuid-Europa waren echter ongevleugeld (N = 6). Rechtstreekse vliegwaarnemingen zijn niet gepubliceerd; alleen de opmerking van Burmeister (1939) dat de soort op warme dagen vliëgend kan worden aangetroffen.

Bedreiging

Onvoldoende gegevens. Hyman (1992) noemde een aantal algemene bedreigingen, zoals: ontgrondingen, bebossing van open terrein, het in cultuur brengen van woeste grond, verstedelijking en recreatie.

373 *Cymindis humeralis*

Areaal

Europese soort. In Europa vanaf Frankrijk, naar het oosten tot Letland, Oekraïne en de Krim; niet in het noorden en zuiden. Niet in Noord-Afrika, zoals vermeld in Freude et al. (1976). De soort is niet boreaal, omdat de noordelijke verspreiding in het laagland op de Zuid-Europese montane verspreiding aansluit (ZIE HORION 1954). **Areaalkarakteristiek:** 2, Nederland: submarginaal.

Voorkomen

In Nederland voorkomend in de zandgebieden in het binnenland en in (Zuid-)Limburg. Niet op de Britse Eilanden (LUFF 1998). In Groot-Brittannië op de waarschuwingslijst (HYMAN 1992). In Denemarken alleen twee oude vangsten uit Seeland (BANGSHOLT 1983); als uitgestorven op de Rode Lijst (JØRUM 1995). In Fennoscandië alleen in het uiterste zuidoosten van Zweden en op Öland en Gotland, voornamelijk oude waarnemingen; niet in Noorwegen en Finland (LINDROTH 1945, 1986). In Duitsland vrij zeldzaam in de heidegebieden van de Noord-Duitse laagvlakte, maar algemener in het heuvelland en de bergen van Midden- en Zuid-Duitsland (HORION 1941), thans in de meeste gebieden echter op de Rode Lijst (TRAUTNER & MÜLLER-MOTZFELD 1995). In Baden-Württemberg (TRAUTNER 1992B) op de Rode Lijst. In Westfalen verspreid over het gehele gebied, maar wel veel zeldzamer geworden (ASSMANN & STARKE 1990). In Zwitserland in de hogere delen van het land, vooral in de Jura, Wallis en Graubünden (MARGGI 1992). In België komen de meest recente waarnemingen uit het noorden van de Kempen, vroeger ook hier en daar plaatselijk in het oostelijke deel van het land (DESENDER 1986). Zeldzaam in Vlaanderen (DESENDER ET AL. 1995).

Status: in Nederland en het omliggend gebied is het aantal waarnemingen zeer sterk achteruitgegaan (DESENDER & TURIN 1986, 1989).

Oecologie

Xero-thermofiel. Een soort van open, droog terrein met een korte vegetatie, in Scandinavië over het algemeen beperkt tot de kust, vaak samen met *C. angularis* (LINDROTH 1974, 1986). In Noordwest- en Midden-Europa vaak op droge *Calluna*-

heiden met open plekken, met name aan de zomen van naaldbossen. In Midden-Europa nagenoeg niet in het heuvelland, maar montaan tot alpien, van ca. 500 tot 2300 m, op xerotherme plaatsen in alpiene steppen en aan bosranden (BURMEISTER 1939, MARGGI 1992). Op de Balkan eveneens montaan tot alpien (HIEKE & WRASE 1988). In Frankrijk, op het Centraal Massief, in de hoger gelegen gebieden soms zeer talrijk (ASSMANN & STARKE 1990).

Vangpotten. Groep: B1 (17 series, 106 individuen). De vangsten komen van droge heiden (*Calluna*) en van vegetaties met buntgras (*Corynephorus canescens*) [4, 6], van droog naaldbos [16] en naaldbosaanplant [15]. Zoals blijkt uit de verspreidingskaart, bij ons niet in duinen aan de kust. **Eurytopie:** 3 (PRES = 0,12 en SIM = 0,51). **Bodem:** zand. **Vocht:** 2. **Begeleiders:** *Leistus spinibarbis* 94,1% (44,4%), *Calathus ambiguus* 88,2% (5,3%), *Leistus ferrugineus* 88,2% (4,7%), *Nebria brevicollis* 88,2% (2,2%), *Laemostenus terricola* 82,4% (32,6%), *Amara aenea* 76,5% (2,6%), *Calathus fuscipes* 76,5% (2,2%) en *Notiophilus germinyi* 70,6% (4,4%).

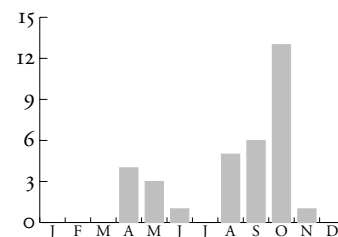
Biologie

Over de activiteit binnen het etmaal is geen informatie gevonden. Voortplanting in de herfst, vanaf eind juli. Copulatie werd waargenomen in de periode augustus-september (ASSMANN & STARKE 1990). De eieren worden in groepjes van 12 tot 15 oppervlakkig in de aarde gelegd of tussen de wortels van grassen; de embryonale ontwikkeling duurt ca. 14 dagen (BURMEISTER 1939). Overwintering als larve, maar ook als imago. De larve is opgenomen in de tabellen van Arndt (1991) en Luff (1993).

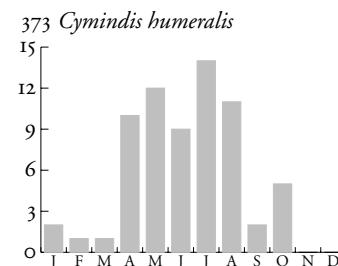
Dispersie: brachypteer. Zowel in Noord-Europa (LINDROTH 1945, BANGSHOLT 1983), Westfalen (ASSMANN & STARKE 1990), als in België werden alleen dieren met sterk gereduceerde vleugels gevonden (DESENDER 1989A). Vliegwaarnemingen zijn niet bekend.

Bedreiging

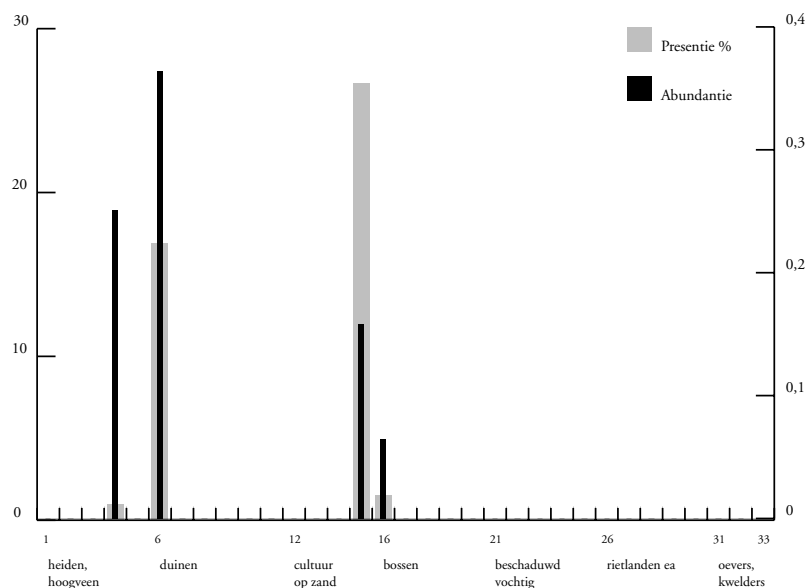
Volgens Assmann & Starke (1990) hangt de achteruitgang sterk samen met het verdwijnen van extensieve beweiding op schrale graslanden. De soort is, bij voorkeur in combina-

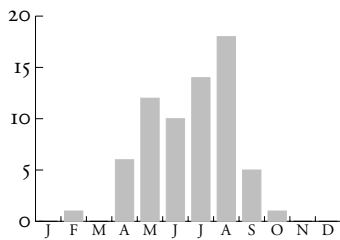

372 *Cymindis axillaris*

. Plaat 16:6

374 *Cymindis macularis*

Figuur 262, blz. 586

tie met andere loopkeversoorten, een bruikbare indicator van kwalitatief goede, droge heidecomplexen. Als slechte verbreider bruikbaar voor onderzoek naar de effecten van versnippering en isolatie.

374 *Cymindis macularis*

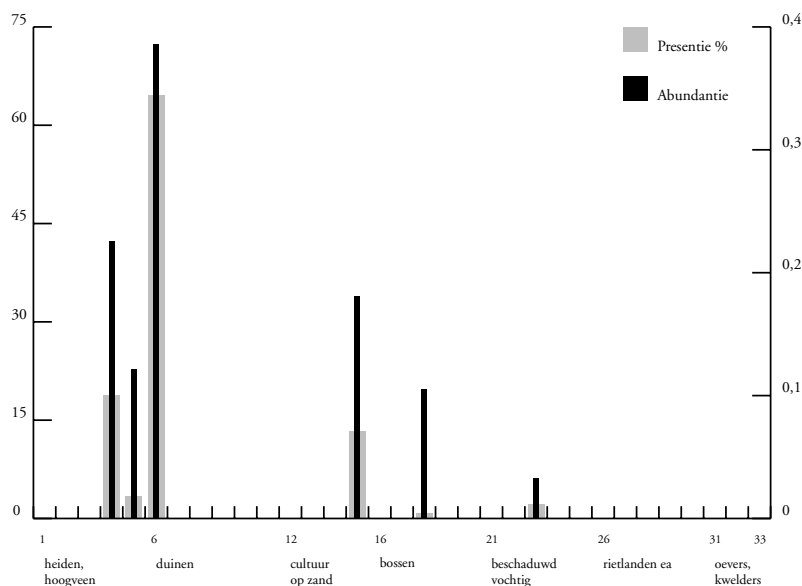
Areaal

West-Palearctische soort. In Europa noordelijk en oostelijk, van Oost-Engeland en het noordoosten van Frankrijk (één oude waarneming) naar het oosten tot West-Siberië. Niet in zuidelijk Midden- en Zuid-Europa. **Areaalkarakteristiek:** 7, Nederland: submarginaal.

Voorkomen

In Nederland beperkt tot de zandgronden in het binnenland (O.A. KLYNSTRA 1941). Op de Britse Eilanden zeer recent (1966, 1982, 1992) op verschillende plaatsen in een klein gebied rond Thetford (East Anglia) (WILLIAMS 1984, HYMAN 1992, TELFER & EVERS HAM 1996, LUFF 1998). Het is niet bekend of het hier om een recente vestiging gaat. In Groot-Brittannië op de Rode Lijst (HYMAN 1992). In Denemarken zeer zeldzaam en sterk achteruitgegaan (BANGSHOLT 1983); op de Rode Lijst (JØRUM 1995). In Fennoscandië zeer verspreid aan de zuidkust van Noorwegen en de zuid- en oostkust van Zweden, zeer plaatselijk in het binnenland tot 68° noorderbreedte (LINDROTH 1945, 1986). In Finland eveneens vrij zeldzaam, maar verspreid over een groot gebied, ook in het binnenland. In Duitsland vooral in het noorden, zeldzamer in het westen, tot het Rheinland; uit Zuid-Duitsland en Oostenrijk alleen enkele zeer oude opgaven (HORION 1941). In de omgeving van Berlijn en Thüringen als uitgestorven en in enkele andere gebieden als bedreigd op de Rode Lijst; niet in Baden-Württemberg en Rheinhessen (TRAUTNER & MÜLLER-MOTZFELD 1995). In Westfalen zeldzaam, alleen in de lage delen (ASSMANN & STARKE 1990). Niet in Zwitserland. In België beperkt tot het uiterste noorden, direct onder Noord-Brabant (DESENDER 1986), aldaar zeldzaam (DESENDER ET AL. 1995).

Status: in Nederland en het omliggend gebied is het aantal vindplaatsen zeer sterk gedaald (DESENDER & TURIN 1986, 1989).

374 *Cymindis macularis*

Oecologie

Xerofiel. De soort komt voor op zandbodem met een ijle, open vegetatie, in het noorden vooral aan de kust tussen zandhaver (*Leymus arenarius*), helm (*Ammophila arenaria*) en alssem (*Artemisia*) (LINDROTH 1986). Bij een grootschalige inventarisatie van het Dwingelderveld (1991) bleek hij een voorkeur te hebben voor net vastgelegd stuifzand, maar daarnaast ook op vochtiger plaatsen (VAN ESSEN 1993). Ook in open naaldbossen onder struikheide (*Calluna vulgaris*) en kraaiheide (*Empetrum nigrum*). In Westfalen veelal op zandige *Calluna*-heiden met een mozaïekvegetatie met grassen (ASSMANN & STARKE 1990). In hoofdzaak beperkt tot het laagland, soms ook op open plaatsen in dennenbossen (BURMEISTER 1939).

Vangpotten. Groep: B1 (69 series, 712 individuen). De vangsten komen van het droge heidecomplex, met name van vegetaties met buntgras (*Corynephorus canescens*) [4-6] en van enkele plaatsen in open naaldbosaanplant en eiken-berkenbos [15, 18]. De enkele vangst in vochtig struweel [23] betreft waarschijnlijk een zwerver. **Eurytopie:** 3 (PRES = 0,18 en SIM = 0,38). **Bodem:** zand. **Vocht:** 1. **Begeleiders:** *Calathus erratus* 98,6% (11,3%), *C. melanocephalus/cinctus* 98,6% (8%), *Poecilus lepidus* 87,5% (20%), *Notiophilus aquaticus* 83,3% (14,9%), *Syntomus foveatus* 80,6% (15,8%), *Poecilus versicolor* 76,4% (10,7%), *Amara lunicollis* 72,2% (9,3%), *Bradycellus ruficollis* 72,2% (18,8%), *Notiophilus germinyi* 72,2% (17,6%) en wederzijds > 50% *Amara infima* 72,2% (50,5%).

Biologie

Dagactief. Voortplanting in de herfst (LARSSON 1939, LINDROTH 1945). Overwintering als larve. 'Verse' dieren in april en de voorzomer (BURMEISTER 1939, LINDROTH 1945). Op grond van talrijke vangsten in Drenthe veronderstelde Den Boer (1977) echter voortplanting in het voorjaar en de zomer, waarbij hij zich de vraag stelde of het wellicht om twee groepen gaat. De larve is opgenomen in de tabellen van Arndt (1991) en Luff (1993).

Dispersie: dimorf. Volgens Den Boer (1977) brachypteer. Lindroth (1945) zag dieren met volledig ontwikkelde vleugels in Scandinavië. In Denemarken werden drie macroptere (21,4%) tegen elf brachyptere exemplaren gevonden (BANGSHOLT 1983), in België slechts twee macroptere dieren (3,3%) tegen 58 brachyptere (DESENDER 1986). Over de kwaliteit van vleugels en vliegspieren is niets bekend. Vliegwaarnemingen zijn bekend.

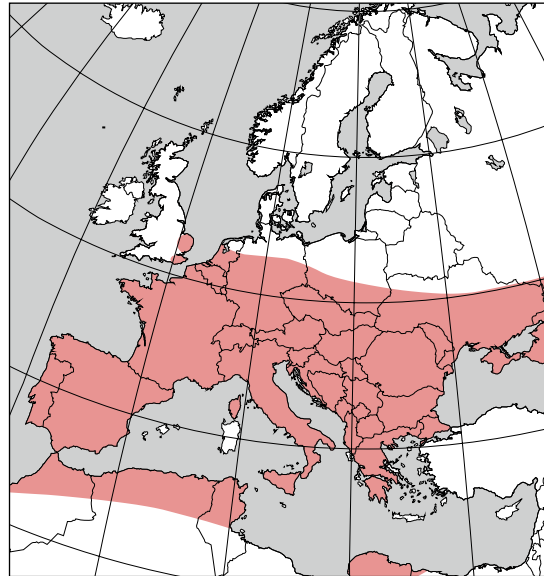
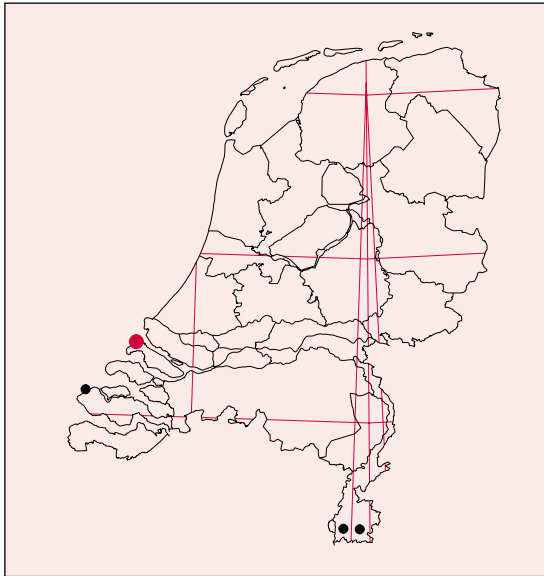
Bedreiging

Onvoldoende gegevens (VERGELIJK HYMAN 1992).

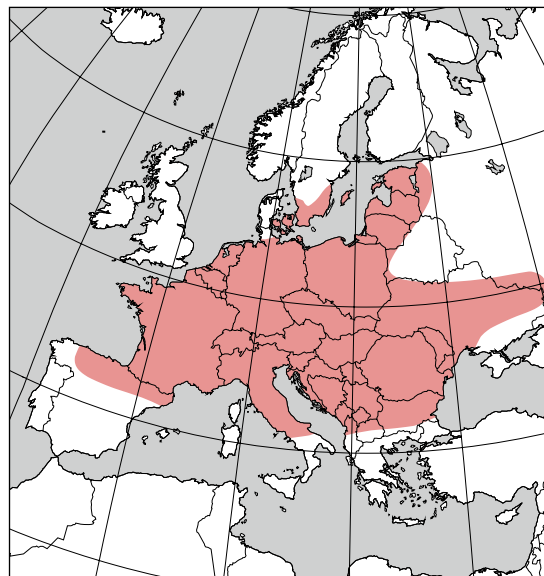
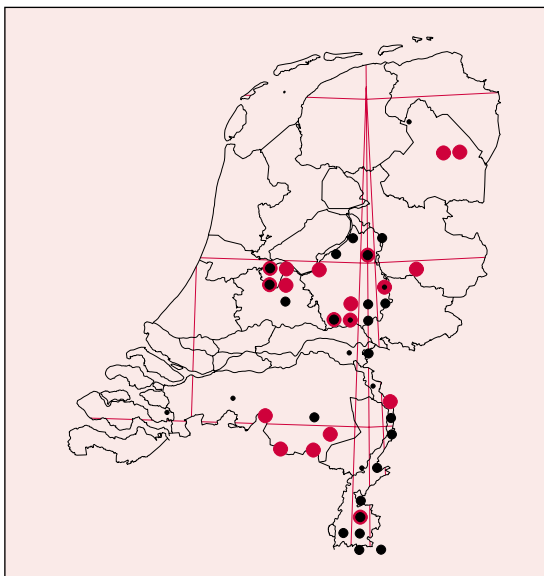
375 *Cymindis vaporariorum*

Areaal

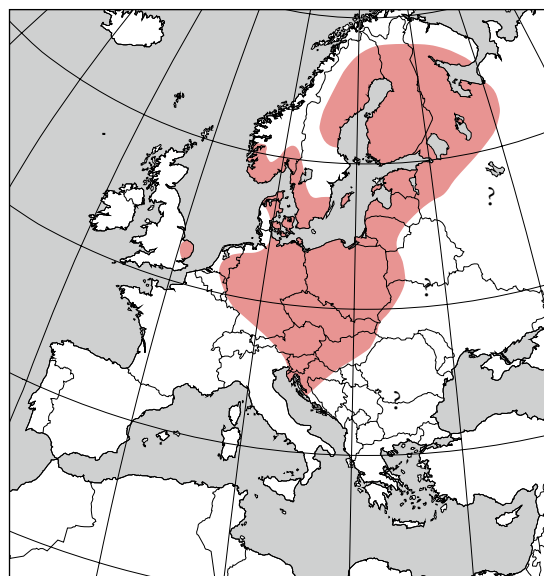
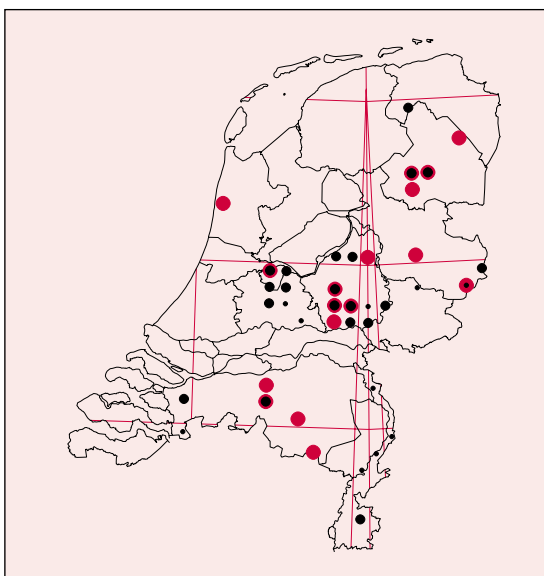
Palearctische soort. In Europa boreomontaan tot boreaalpien. De boreale populatie komt naar het oosten tot Kamtsjatka voor, van het hoge noorden tot het Noord-Duitse laagland. De Midden- en Zuid-Europese populaties alleen in de hoog-montane en alpiene gebieden van de Pyreneeën (JEANNEL 1942), de Alpen en de Balkan, naar het oosten tot Bulgarije (HIEKE & WRASE 1988). **Areaalkarakteristiek:** 3, Nederland: submarginaal.

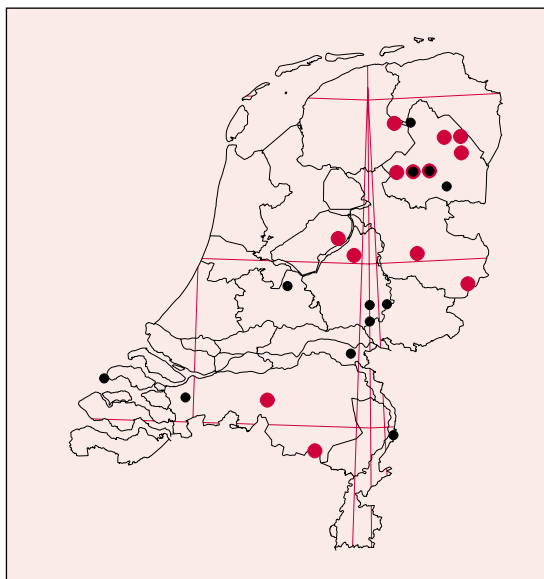
372 *Cymindis axillaris*

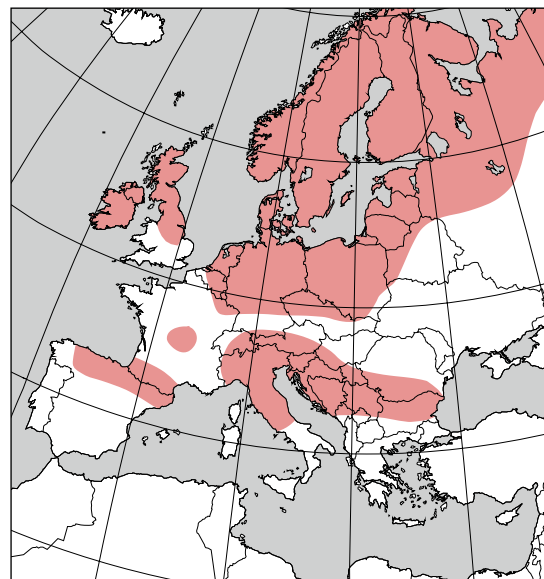
373 *Cymindis humeralis*

374 *Cymindis macularis*

375 *Cymindis vaporariorum***Voorkomen**

In Nederland vooral in de zandige of venige heidegebieden, met een accent op Drenthe (KLYNSTRA 1941, 1951, VAN ESSEN 1993). Op de Britse Eilanden vooral noordelijk, in Schotland, Noord-Engeland en Noord-Wales; oude vangsten zijn bekend uit Staffordshire en, subfossiel, uit Somerset (DUFF 1993, LUFF 1998). Uit Ierland slechts incidentele vangsten van voor 1970. In Groot-Brittannië op de waarschuwingslijst (HYMAN 1992). In Denemarken zeer zeldzaam, verspreid over Jutland en het noorden van Seeland (BANGSHOLT 1983). In Fennoscandië verspreid over het gehele gebied, tot het hoge noorden, maar plaatselijk en niet algemeen (LINDROTH 1945, 1986). In Duitsland in het noorden verbreid, in Midden-Duitsland zeer plaatselijk en zeldzaam; in de Bayerische Alpen alpien (HORION 1941), evenals in Oostenrijk: Vorarlberg, Steiermark en Kärnten. In de meeste gebieden op de Rode Lijst, ontbrekend in Berlijn, Brandenburg, de Rheinprovinc, Hessen en Rheinhesen (TRAUTNER & MÜLLER-MOTZFELD 1995). In Westfalen zeldzaam, alleen in de lagere delen (ASSMANN & STARKE 1990). In Zwitserland alleen in het zuiden, alpien van ca. 1800 tot

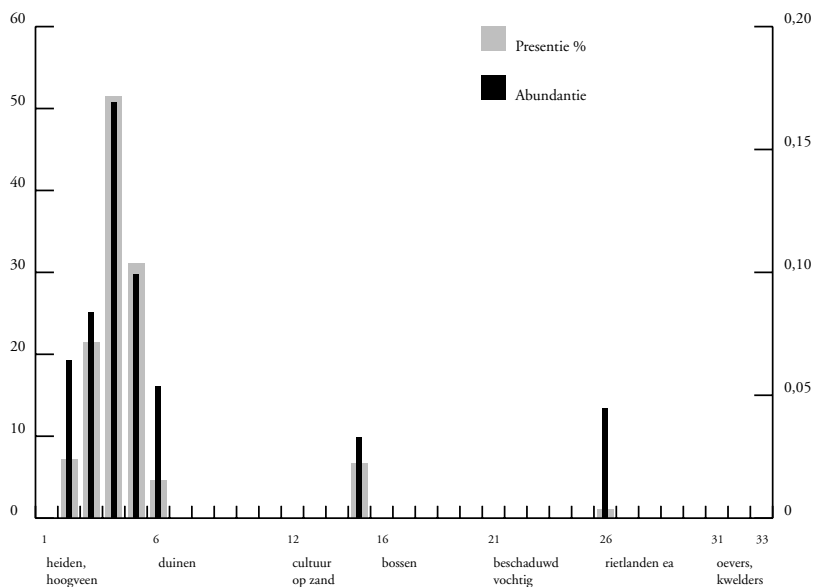
bijna 3000 m, geheel ontbrekend in het laagland en het lagere bergland (MARGGI 1992). In België zeer verspreid in het oosten van het land, meest oude waarnemingen (DESENDER 1986). In Vlaanderen zeldzaam (DESENDER ET AL. 1995).

Status: vooral in Denemarken en België is het aantal vindplaatsen sterk gedaald; in Nederland min of meer stabiel (DESENDER & TURIN 1986, 1989).

Oecologie

Xerofil-mesofil. In Noord-Europa in open terrein op zandige of grindachtige bodem, zelden op veen, met een ijle vegetatie van struikheide (*Calluna vulgaris*), kraaiheide (*Empetrum nigrum*), grassen en korstmossen (*Cladonia*). Vaak samen met *Bembidion nigricorne* en *Amara famelica*, zowel in heidegebieden als in zeer open bossen (LINDROTH 1945, 1986). In Scandinavië in de bergen in dwergstruikvegetaties, samen met o.a. *Miscodera arctica* en *Amara quenseli*. Op de Britse Eilanden vooral in de natte noordelijke veengebieden met veenmos (*Sphagnum*), maar ook op zandige heiden met een hoge neerslag (LINDROTH 1974, LUFF 1998). In onze streken vrij eurytoop op uiteenlopende bodemsoorten (behalve klei) zowel in droge als in natte heiden met een gestructureerde vegetatie, bij voorkeur met open plekken, voornamelijk op zand of veen (DEN BOER 1977, ASSMANN & STARKE 1990). Voor de hoogteverspreiding in Midden-Europa, zie onder 'voorkomen' (VERGELIJK BURMEISTER 1939). In Zwitserland boven de boomgrens op alpiene steppen in het gezelschap van *Amara quenseli* (MARGGI 1992).

Vangpotten. Groep: A1 (99 series, 282 individuen). Stenotoop, maar relatief gezien eurytoper dan de andere *Cymindis*-soorten. De vangsten komen praktisch alle uit heiden [2-6] met uitzondering van hoogveen [1]. Een duidelijke voorkeur voor droge heiden (*Calluna*). Verder weinig voorkomend in jonge naaldbosaanplant [15] en grasland met kruiden [26]. **Eurytopie:** 4 (PRES = 0,21 en SIM = 0,58). **Bodem:** veen. **Vocht:** geen voorkeur. **Begeleiders:** *Prerostichus diligens* 98% (22,9%), *Calathus melanocephalus/cinctus* 97% (10,9%), *Poecilus versicolor* 97% (18,7%), *Amara lunicollis* 94,9% (16,8%), *Poecilus lepidus* 94,9% (29,8%), *Calathus erratus* 91,9% (14,5%), *Pterostichus niger* 87,9% (13,5%), *Amara equestris* 83,8% (48,3%), *Bradycellus ruficollis* 82,8% (29,6%),

375 *Cymindis vaporariorum*

Dyschirius globosus 82,8% (18,6%), *Bradycellus harpalinus* 79,8% (21,1%), *Notiophilus aquaticus* 79,8% (19,6%), *Harpalus latus* 78,8% (24,8%), *Oxytelus obscurus* 70,7% (17,5%) en wederzijds > 50% *Agonum ericeti* 51,5% (56%).

Biologie

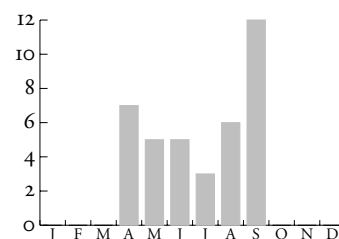
Over de activiteit binnen het etmaal zijn geen gegevens gevonden, mogelijk dagactief. Voortplanting in de zomer of het najaar (DEN BOER 1977, LINDROTH 1945, 1986). Overwintering waarschijnlijk als larve. De larve is opgenomen in de tabellen van Arndt (1991) en Luff (1993).

Dispersie: dimorf (brachypteer). Lindroth (1945) en Den Boer (1977) meldden vondsten van gevleugelde exemplaren, zij het in zeer lage frequentie. Bangsholt (1983) en Desender

(1986, 1989) vonden alleen ongevleugelde exemplaren. Naast een waarneming uit Scandinavië van een tegen de avond vliegend dier (LINDROTH 1945), is een vangst uit een raamval bekend uit Drenthe: juni I (TVH).

Bedreiging

Het verdwijnen uit bepaalde streken hangt waarschijnlijk samen met het verdwijnen, ontginnen en versnipperen van grote heidegebieden. Zoals veel slechte verbreiders komt deze soort vooral voor in grote natuurlijke of halfnatuurlijke complexen. Een bruikbare en typische soort van heidegebieden waar een voldoende kleinschalige variatie in begroeiing aanwezig is (ZIE O.A. VAN ESSEN 1993). Opgevoerd als 'doelsoort' in het project 'genetisch kapitaal' van de provincie Drenthe.

375 *Cymindis vaporariorum*

GENUS PLOCHIONUS

soort 376

Middelgrote dieren van 7,5-9,5 mm, met een roodbruine kleur.

Areaal

De oorsprong van dit genus ligt in de Nieuwe Wereld met in totaal ca. 15 soorten, waarvan vier in Noord-Amerika ten noorden van Mexico (BALL 1960). In Europa slechts sporadisch en zeer verspreid de (in havensteden) geïntroduceerde kosmopoliet *Plochionus pallens*, die echter waarschijnlijk nergens echt is gevestigd.

Oecologie en biologie

Zie soortbespreking. Niet in vangpotten.

Taxonomie

Opgenomen in diverse Europese tabellen.

376 *Plochionus pallens*

Areaal

Kosmopoliet. Oorspronkelijk in Zuid-Amerika. De soort is met scheepsladingen - voornamelijk pinda's - vervoerd over de wereld. In Europa in verschillende grote havensteden gevonden, zoals Kopenhagen, Hamburg, Rotterdam, Rouen, Marseille en Genua (HORION 1941). Hier geen Europese kaart.

Voorkomen

Geen oorspronkelijke Nederlandse soort. De meeste meldingen betreffen zeer oude waarnemingen uit de vorige

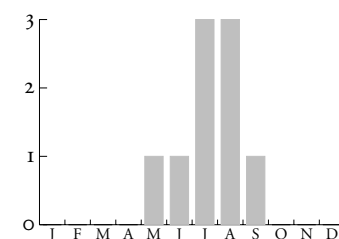
eeuw, zoals ook de waarneming uit Rotterdam (1894) (DMG, ZIE EVERTS 1903). In Delft nog waargenomen in 1904 en 1905 (AL) en in Den Haag in 1905 en 1909 (DMG).

Status: er zijn geen publicaties bekend waaruit blijkt dat de soort zich ergens in Europa blijvend heeft kunnen vestigen en op de meest recente faunalijsen wordt hij ook niet meer vermeld. Derhalve kan hij niet tot de Nederlandse of Europese fauna gerekend worden.

Biologie

Het is niet waarschijnlijk dat de verdeling over het jaar van de slechts negen Nederlandse vangsten een juist beeld geeft van de periodiciteit van deze soort.

376 *Plochionus pallens*

376 *Plochionus pallens*

